

Med hensyn til biobrændslerne bekymrer det os lidt, at man i Miljø- og Energiministeriet ikke er mere opmærksom på det faktum, at der i øjeblikket foregår en helt unødigt transport af biobrændsel. Hvis man vil snakke trafikpolitik, er det dårlig trafikpolitik, at det ene lastvognslæs efter det andet kører biobrændsel rundt i Danmark. Lad os dog bruge biobrændslet dér, hvor det er. Lad os brænde det af og få fjernvarmen og strømmen dér, hvor biobrændslet er, frem for at fylde det på lastvogne og lade det suse rundt på de danske landeveje.

Jeg glæder mig personligt som århusianer over, at man har afvist at brænde biobrændsel af på Midtkraft i Århus. Selv om Århus har Den Gamle By, er der ingen grund til, at gaderne ligefrem flyder med halm og efterlader et indtryk af, at man er kommet til et landsbyområde. Det ville være konsekvensen af at køre biobrændsel til afbrænding i Århus. Brug brændslet dér, hvor det bliver fremstillet, så vi har så kort en transport som overhovedet mulig. Det må også ud fra et miljøregnskab være det bedste.

Propos miljøregnskab må jeg indrømme, at vi nærmest troede, det var en vittighed, da vi fik at vide, at nu skulle man i Nordsjælland til at tilbyde skrabeel eller økologisk strøm, og at det skulle være noget, der var fremstillet på vindmøller. Mennesker, der kan formulere den slags, ser fuldstændig bort fra, at de vindmøller, der producerer den strøm, er fremstillet af glasfiber og andre materialer, og at den fremstillingsproces altså også må indgå i miljøbetragtningerne.

At bilde folk ind, at de kan tegne kontrakt på at få leveret økologisk strøm, er ganske absurd. Den eneste form for økologisk strøm, vi har i øjeblikket, er den, som bl.a. er med til at oplyse salen her. Den får vi fra Sverige, og den er fremstillet på atomkraftværker eller vandkraftværker. Der kan man tale om økologisk strøm.

SF, som gerne vil være modstander af atomkraften – og er velkommen til at være det – tager også rigeligt for sig af den strøm, som vi får leveret billigt og miljørigtigt fra svenskernes atomkraftværker. Men hvis vi skulle have forsynet os selv med den strøm, hvis danske kraftværker skulle fremstille de mængder strøm, som vi køber fra svenske atomkraftværker, havde vores CO₂- og SO₂-regnskab set ganske anderledes ud i dag.

Dermed siger vi ikke, at vi skal have atomkraft i Danmark. Vi har den holdning, at det kun skal ske, hvis vi kan indføre det ved en folkeaf-

stemning, og vi erkender, at svaret ville blive nej. Men lad os ikke underkende den miljøfordel, Danmark har haft af, at vi har kunnet få økologisk strøm fra svenske atomkraftværker.

Vi mener, at der i debatten om vindmøller skal lægges mere op til, at man stiller vindmøller op de steder, hvor folk gerne vil have dem, f.eks. ved Bønnerup Strand, og lader være med at tvangsopstille dem de steder, hvor folk ikke vil have dem, f.eks. ved Tunø Knob. Der er ingen grund til at lægge vindkraften for had ved, at man tvinger nogle vindmøller op et sted, mens man andre steder, hvor man gerne vil have vindmøller, ikke kan få lov at få dem.

Så skal jeg sige noget om DONG, som jo også er en del af denne debat. Vi glæder os over, at DONG er begyndt at få overskud, men vi adværer mod, at det overskud skal bruges til at udvide DONG's aktivitetsområde. DONG er nu efterhånden ude i aktiviteter, som i sin tid slet ikke var med i forudsætningerne for lovgivningen om DONG, og derfor må det overskud, der er, primært gå til at få nedbragt milliardgælden. Vi ved godt, at man begynder at hævle af, men der er dog trods alt stadig væk 7 mia. kr. at hævle af på. Så lad DONG bruge overskuddet til at få gælden betalt tilbage frem for at gå ud og entrere med aktiviteter, der slet ikke ligger i DONG's regi.

I den forbindelse må vi også minde om, at Danmark er ved at opnå en ganske kraftig afhængighed af et enkelt brændsel, nemlig naturgas. Vi skulle nødig komme i den situation, at vi på et tidspunkt må fortryde, at vi har gjort os så afhængig af naturgassen, på samme måde, som vi i 1970'erne fortrød vores afhængighed af olien.

Til sidst vil jeg sige noget om planerne for det indre energimarked. Vi ved godt, at tingene tager lang tid, men vi efterlyser, at Danmark på det punkt er parat til at gå foran. På alle andre punkter i EU vil Danmark altid gerne gå foran, men på dette punkt slæber vi ikke alene bagefter, vi holder i bremsen og prøver at forhindre en fornuftig udvikling. Vi efterlyser, at den danske regering aktivt går ind og sørger for at medvirke til at få omstillet den danske energisektor, så den er klar til det indre energimarked, frem for at vi lever med en strudsepolitik, hvor vi håber på, at det nok alligevel ikke kommer til at ske.

Til allersidst: Jeg har ikke sagt noget om hele diskussionen om miljø, CO₂ osv. endnu, fordi det er punkter, der kommer senere på dagsordenen.